

Taevane lootuse missioon

Kristuse missioon on meie missioon

AUTOR: JAN PAULSEN

Kogudus on keerukas institutsioon, mille Issanda Vaim rajas kindla eesmärgiga. Elav kogudus ei kuluta oma aega õpetuslike ega teoloogiliste väitluste peale, mille tagajärjeks on pinged ja lahkmeel. Ärkvelolev kogudus pühendub Issanda missiooni elluviimisele. Õigupoolest võib julgelt väita, et kogudus saab elavaks, asudes täitma Issanda poolt talle usaldatud ülesannet. Koguduse

määratlejaks on selle tegevus. Missioon, millest räägime, on Jumala ellukutsutud plaan, mis sai meie pilgule nähtavaks Tema Pojas, kelle Isa maailma saatis. Heidame pilgu Jumala Poja eluülesandele ja selle mõjule meie missioonile kogudusena.

Jumal saatis oma Poja

Poja saatmine oli kosmiline sündmus, mis põhines juba enne maailma loomist langetatud Jumala otsusel. Ülesanne pandi paika enne, kui selle järele tegelik vajadus tekkis. Inimajaloo õigel ajahetkel saatis Isa Poja, „kes sündis naisest” (Gl 4:4). Jeesus oli läbinisti teadlik asjaolust, et Tema ilmumine siia maailma polnud mitte mingisugune ajalooline juhus, vaid läbimõeldud sündmus. Jeesus teadis, miks Ta siin planeedil viibib – Tema tulekul maailma oli väga konkreetne põhjus. Säärane missioonitunnetus andis Tema elule mõtte.

Poja saatmisega kaasnes ka lahusolek. Mitte seda, et Isa poleks olnud Temaga enam ühenduses. Ei, ei! Jeesus tunnistas: „See, kes mind on läkitanud, on minuga; ta ei ole mind üksi jätnud” (Jh 8:29). Oma eesmärgi elluviimisel tegutsesid Isa ja Poeg üheskoos, kuid nende ühendus väljendus varasemast erineval kujul. Jeesus pidi saama inimeseks, heites kõrvale oma jumaliku aulisuse. Samal ajal oli tolle eesmärgi elluviimiseks hädavajalik lahusolek suunatud täielikule ühinemisele. Saatja ja Saadetu pidid saama taas ühendatud. Jeesus palvetas ka selle eest: „Ja nüüd austa mind sina, Isa, enese juures selle auga, mis mul oli sinu juures enne maailma olemasolu” (17:5). Oma jüngeritele ütles Ta: „Ma olen veel üürikese aja teie juures ja siis ma

lähnen selle juurde, kes mind on läkitanud” (7:33). Täitnud oma ülesande, pöördus Ta tagasi Isa juurde – risti kaudu.

Poja ülesanne oli anda oma elu teiste eest, seega ei olnud Tema ülesandeks edastada ühtki kuulutust, mis poleks olnud Temaga seotud. Jeesus oli oma isikus Jumala sõnum meile: „Selles on armastus – ei mitte selles, et meie oleme armastanud Jumalat, vaid selles, et tema meid on armastanud ja on läkitanud oma Poja lepituseks meie pattude eest” (1Jh 4:10). Sõnumitooja sai elavaks sõnumiks ja edastas meile selle oma surma kaudu. Ta tuli selleks, et meid päästa ja anda meile igavene elu (Jh 3:16). Isa saatis Poja „maailma, et me Tema läbi elaksime” (1Jh 4:9). Ta kuulutas lunastussõnumit oma elust loobumise kaudu. Tema töö ja isik on lahutamatud. Eneseohverduse kaudu tegi Ta avalikuks Isa armastava iseloomu.

Kristus saadeti ilmutama Jumala auhiilgust patupimeduses ja teadmatuses ekslevale inimkonnale. Ta ütles Isale: „Mina olen sinu nime ilmutanud inimestele” (Jh 17:6). Ta teadis, milline on Tema elueesmärk ja Tema sai Isale öelda: „Ma olen teinud seda, milleks sa mind saatsid!” Apostel Johannes ütleb: „Sõna sai lihaks ... me nägime tema au kui Isast ainusündinud Poja au, täis armu ja tõde” (Jh 1:14). Tema tunnistas sellest, et Jeesus viis oma missiooni lõpule. Jeesuse ülesandeks oli näidata Jumala tõelist iseloomu raevuka kosmilise võitluse kontekstis. Jumala iseloom, mida Jeesus näitama tuli, oli ühtlasi Tema enese iseloom. Üksnes Jumal saab ilmutada oma iseloomu kogu täiust. Johannes tunnistas: „Ükski ei ole Jumalat iialgi näinud; ainusündinud Poeg, kes on Isa süles, on

Temast kõnelnud” (Jh 1:18). Poja isikus sai Jumalast misjonär par excellence. „Ta [Jeesus] oli suurim misjonär, keda maailm iial näinud” (“Medical Ministry,” lk 15).

Jeesus ilmutas oma isikus Isa, pannes samas selle ilmutuse ka inimkeelde. Jeesus jagas inimestega tervet hulka õpetusi, mis ometi ei olnud Tema isiklikud, vaid pärinesid Temalt, kes oli Jeesuse läkitanud (Jh 7:16). Tema pühendumine oma ülesande täitmisele oli sedavõrd kindlameelne, et Ta võis öelda: „Sest ma ei ole rääkinud iseenesest, vaid Isa, kes mind on läkitanud, on mulle andnud käsu, mida ma pean rääkima. ... Mida ma nüüd räägin, seda räägin nõnda, kuidas Isa mulle on ütelnud” (Jh 12:49, 50). Sõnumi, mida Ta kuulutas, oli Talle andnud Tema Isa ning Jeesus ei saanud seda omatahtsi muuta, isegi kui Ta oleks seda soovinud. See on oluline tõsiasi. Isa oli teinud Jeesusele kui sõnumitoojale ülesandeks Teda esindada ja Tema nimel kõnelda. See näitab, et sõnumitooja ei pea olema mitte ainult valmis täitma endale usaldatud ülesannet, vaid olema oma läkitajale ka kuulekas. eesuse jaoks oli endastmõistetav, et Ta teeb selle tahtmist, kes Teda on läkitanud, ja lõpetab Tema töö (4:34). Eesmarke täites ei püüdnud Jeesus eelkõige järgida oma soove, vaid teha selle tahtmist, kes oli Ta läkitanud (5:30). Täpselt nii Ta ka käitus.

Veidi enne risti ütles Jeesus Isale: „Mina olen sind austanud maa peal; ma olen lõpetanud selle töö, mille sa oled andnud mulle teha” (Jh 17:4). Seejärel Ta lisas: „Ootse kui sina oled mind läkitanud maailma, nõnda minagi olen nad läkitanud maailma” (18. salm). See töö ei ole veel lõpule viidud, vaid

jätkub nende kaudu, keda Jeesus täna maailma saadab. Meile on öeldud, et „Kristuse meelsus on siiras misjonitöö vaim. Maailma Lunastaja oli suurim misjonäri eeskuju” („Tunnistused kogudusele“ 5. kd, lk 385). Mõtisklegem, kuidas seda mõtet oma elus rakendada.

Mina olen nad läkitanud

Ülesanne, mille Jeesus on meile usaldanud, annab meie olemasolule erilise mõtte.

Kui Ta ütleb sulle: „Ma olen sind läkitanud,” siis avab Ta sinu olemasolu sügavaima põhjuse. Eksistentsiaalse disorientatsiooni maailmas kogeivad oma elu mõtet otsivad inimesed sügavat tühjusetunnet. Sellessamas maailmas kuuleme me Issandat ütlemas: „Ma olen sind läkitanud!” See tähendab, et sinu elul siin planeedil on eesmärk. Ära kunagi mõtle, et sinu olemasolu siin Maal on puhas juhus. Me oleme sündinud kindla ülesandega ja kõik, mida me teeme, peaks olema juhitud nimelt sellest missioonitundest. Kutsudes meid täitma oma ülesannet, rikastab Jeesus ääretult auliselt ja imeväärset meie elu, andes sealjuures meie elule ka mõtte.

Meile usaldatud ülesanne on Jeesuse lunastustöö ning selle tähtsus nii meile kui kogu inimkonnale. Sõnum, mida me kuulutama peame, on Jeesuse isik ja Pühakirjas talletatud Tema sõnad. Meil pole vähimatki õigust seda sõnumit muuta, sest tegu pole meie kuulutusega, millega võime käituda oma suva järele. Nimetatud kuulutus ja töö pärinevad Jumalalt ning on meile edastatud Jeesuse kaudu. Me peame oma kohust täitma, alistudes alanduses sõnumile, mida kuulutame. Me kuulutame maailmale Tema,

mitte enda kuulutust. Kui selle sõnumi kuulutamise viisi võime kohandada oma ühiskonnale sobivamaks, siis sõnumit ennast kohandada meil õigust ei ole.

Selleks, et meie töö oleks tõhus, peab Tema kuulutusest saama meie kuulutus. Ma pean silmas seda, et selle kuulutuse elu muutev vägi peab ilmsiks saama meis. Enne meie läkitamist ütles Jeesus Isale: „Pühitse neid tões: sinu sõna on tõdel!” (Jh 17:17) Jeesuse sõnum peab olema meie elu nii üksikisiku kui usklike koguduse tasandil. Meid on kutsutud ilmutama oma elus Jumala au ja väge, kuulutades väsimatult Issandalt pärinevat lootuse sõnumit. Jumala eesmärgiks on olnud see, „et Jumala mitmesugune tarkus nüüd saaks teatavaks koguduse kaudu taevalistele valitsustele ja võimudele ajastute ettemääramise järgi, mille Ta teostas Kristuses Jeesuses, meie Issandas” (Ef 3:10, 11). Risti päästva väe müsteerium avaneb aina enam sellise koguduse elus, mis tunnistab kosmosele Jumala headusest, väest ja armastusest. Iga elu, mis on alistunud risti päästvale väele, saab kosmiliseks tunnistajaks Jumala mõõtmatu tarkusele ja tema ümbermuutvale väele.

Koos kutsega osaleda Tema missioonil kuulutas Jeesus oma lahkumisest. Pärast Tema lahkumist Isa juurde pidi Tema tagasitulekule eelnev aeg saama täidetud lootuse sõnumi kuulutamiseks inimsoole. Ta ei jätnud kogudust maha. Ei, ei! Ta töötas oma jüngritele, oma koguduse esindajaile: „Ja vaata, mina olen iga päev teie juures maailma-ajastu otsani!” (Mt 28:20) Tema kohalolek sai reaalsuseks tänu Vaimule. Jeesus ei läkitanud meid üksi – Ta saatis oma Vaimu, et me suudaksime lootuse kuulutust

edasi viia (Jh 14:26; 15:26; 16:7). Selle ülesandega lõpule jõudmine tähendab lahusoleku lõppu. Sel hetkel saame öelda: „Me oleme austanud sind, viies lõpule töö, mille sa meile oled andnud” (vt Jh 17:4).

Me pole veel niikaugele jõudnud. Viimane kilomeeter on veel läbimata, kuid me jätkame lendu maa kohal, kuulutades valjul häälel igavest lunastuse evangeeliumi igale inimolendile, kutsudes kartma Jumalat ja ülistama Loojat. See on tõepoolest lootuse missioon ning meil tuleb üheskoos jätkata rühkimist selle elluviimise nimel Vaimu väes. Meie ülesanne saab lõpule viidud ühtses osaduses Vaimuga. Vaid armastav osadus meie Päästja ja kaasusklikega teeb võimalikuks lootuse sõnumi viimise maailma. Maailmaajaloo lõpul on Jeesus kõiki meid kutsunud ja läkitanud tööle Tema viinamäele. Kuulakem veelkord Tema palvet meie pärast: „Otsekui sina oled mind läkitanud maailma, nõnda minagi olen nad läkitanud maailma. Ja mina pühitsen iseennast nende eest, et nemadki oleksid pühitsetud tõe sees.” (Jh 17:18, 19).

Küsimusi aruteluks

1. Kuidas saavad tänapäeva inimesed leida oma elule eesmärgi?

2. Kas iga kristlane on kutsutud olema misjonär? Põhjenda oma vastust.

3. Mil moel on meie missioon lootuse missioon? **MA**

Jan Paulsen on ülemaailmse Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduse president.

Meie ainulaadne kutsumine

Kuidas Ilmutuse 14:6 meie
missiooni määratleb?

Mõnikord öeldakse, et Seitsmenda Päeva Adventistide kogudusel on ainult üks täiesti ainulaadne õpetus. Mis see sinu arvates on? Hingamispäev? Surnute olukord? Võib-olla on see prohvetlikult kuulutamise vaimuand? Mida sina arvad?

Siin on vastus: „[Seitsmenda Päeva Adventistide] kogudusel on ainult üks ainulaadne õpetus. On teisigi, kes usuvad hingamispäeva tõde ja on seda tõde pidanud juba aastaid. On neidki, kes usuvad sarnaselt meile seda, mis toimub surnutega. On neidki, kes tunnistavad prohvetlikult kuulutamise vaimuandi ja peaaegu igas usundis on neid, kes usuvad Kristuse teise tulekusse. Meie ainus unikaalne õpetus on kolmeinglikuulutus ja selle seos arusaamaga pühamust ning õpetusega kohtust.“¹

Nii see on: kolmeinglikuulutus, mis on kirjas Ilmutusraamatu 14:6–13. Meie kogudus on kutsutud seda tõde maa ajaloo viimastel päevadel kuulutama. See lõik on seotud lootusega. See lõik määrab ära meie koguduse missiooni ja see lõik laulab päästmisest!

Ilmutuse 14:6

Johannes kirjutab Ilmutusraamatu 14:6: „Ma nägin teist inglit keset taevast lendavat; sellel oli igavene evangeelium, et kuulutada evangeeliumi neile, kes elavad ilmamaal – kõigile paganahõimudele ja suguharudele ja keeltele ja rahvastele.“

Kõigepealt natukene ajaloolist tausta. Ilmutusraamatu autoriks

on Johannes, Jeesuse poolt armastatud jünger. Ta on eksiilis Patmose saarel umbes aastal 95 ja ta jagab seda sõnumit lootusest ning kohtust kristlastega, kes on laiali pillutatud seitsmesse kogudusse Aasias. Need Jeesuse järgijad olid imperaator Domitianuse tagakiusamise ohvrid. Ajaloolased kirjeldavad teda niimoodi: „Domitianus paistab kõigi allikate kohaselt olevat läbinisti vastik inimene, ta oli harva viisakas. Ta oli põlglik, ülbe ja julm. Ta oli pikka kasvu ja suurte silmadega, kuid ta ei näinud hästi. Ta oli võimust purjus ning eelistas, et tema poole pöördumisel kasutataks väljendit dominus et deus (isand ja jumal).“²

Selles tagakiusamises saatis Jumal lootusesõnumi oma sulasele Johannesele. Jumal kergitas eesriiet tulevikult ning lubas Johannesel vaadata inimajaloo viimaseid peatükke siin maal. Jumal ilmutas seda, kuidas Ta kutsub oma lapsi oma taastuleku eelsel ajal oma universaalse lootusesõnumiga.

Meie kutsumise olemus

Vaatame nüüd selle kutsumise olemust. Me võime rõhutada Ilmutuse 14:6 tekstis paljut, kuid keskendume kolmele võtmesõnale, mis räägivad meie koguduse kutsumisest: 1) lootus, 2) missioon, 3) ülemaailmsus. Kokkuvõtlikult võib öelda, et me jagame ülemaailmset lootuse missiooni.

1. Me jagame lootusesõnumit

Esiteks on meil sõnum lootusest. Seda nimetatakse „igaveseks evangeeliumiks“. Me oleme lootuse kuulutajad. Doktor Jerome Groopman, raamatu „Lootuse Anatoomia“ autor, defineerib lootust kui „võimet näha teed läbi tuleviku“.

Ta selgitab: „Ma usun, et lootus on alati olnud, on praegu ja ka tulevikus meditsiini ja tervenemise võtmeks... [Kuigi meil on kasutada kogu tänapäevane meditsiinitehnika], tuleme me siiski tagasi selle inimliku vajaduse juurde uskuda, et tulevik on parem kui tänapäev.“³

Mõtle sellele: hoolimata kõigist oma teadmistest meditsiini vallas ütleb üks targemaid inimesi maailmas, et parimaks teadaolevaks ravimiks on lootus.

Piibel õpetab, et meil on tee paremasse tulevikku. Ja me leiame selle kolmeinglikuulutuses.

2. Me jagame olulist missiooni

Teine tähelepanek Ilmutuse 14:6 salmist on, et meil on oluline missioon. Kogudused tegelevad paljude asjadega, mis ei ole tegelikult väga olulised. Olgu see siis arutelu seinte värvi või näaklemine jumalateenistuse stiili üle. Kuigi need teemad ei ole tähtsusetud, ei ole need kaugelki nii olulised kui meie peamine missioon – kuulutada kolmeinglikuulutust maailmale. Lõppude lõpuks on igavik meist vaid juuksekarva kaugusel.

Kümmekond aastat tagasi avaldas ajaleht Oregonian loo United Airlinesi lennu nr 173 õnnetuse läbielanud inimeste taaskohtumisest Portlandis Oregoni osariigis. Loo pealkirjaks oli: „Lend nr 173 pääsenud nimetavad pilooti oma päästjaks“. Sellel kokkutulekul tänas umbes 200 inimest – peamiselt need, kes olid lennuki DC-8 pardal, mis Portlandi naabruses alla kukkus – meest, kes juhtis lennuki maapinnale. Lennul 173 sai kütus otsa 28. detsembril 1978 kell 18:15 ning selle meeskond proovis lennukit maandada. Hädamaandumisel hukkus

pardalolnud 189 inimesest 10.

See artikkel on täis tsitaate pääsenutelt, kes kuulutavad kapten McBroomi oma päästjaks. Hoolimata kõikidest austusavaldustest ei suutnud McBroom rõõmustada. Selle asemel rääkis ta pidevalt sellest, kuidas teda on 20 aastat vaevanud need kümme kes ei pääsenud. McBroom ütles aplausi peale: „See on kurbusega segatud rõõm. Ma hindan seda,“ ütles ta, „kuid me kaotasime 10 inimest ning see on raske.“

Piloot, keda paljud nimetasid oma päästjaks, nuttis nende 10 pärast.

Ükskord hakkas meie Päästja nutma, sest Ta nägi läbi igavikuprillide seda, kui paljud Tema lapsed lähevad igavesse surma. Ta nuttis linna pärast. Siis kutsus Ta oma koguduse kuulutama head päästesõnumit kõigile neile, kes usuvad. Selline on meie Isa süda. See on meie lootusemissioon. See on oluline.

3. Me jagame ülemaailmset hoiatust

Ja viimaseks, meil on ülemaailmne hoiatus. Jumal tahab seda sõnumit kuulutada „kõigile neile, kes on veel maa peal“, nagu Eugene Peterson The Message piiblitõlkes parafraaseerib.

Kuigi see on ülemaailmne väljakutse, on see saavutatav vaid siis, kui see missioon muutub isiklikuks. Evangelism toimib vaid siis, kui me teeme isiklikke jõupingutusi, mitte siis, kui me julgustame teisi midagi tegema.

Meie missioon jõuda kõikjale maailma saab toimuda vaid siis, kui sina ja mina teeme oma missiooniks minna hea sõnumiga oma naabrite juurde. Siis muutub see isiklikuks. Siis on oluline see, kuidas sina ja mina igal päeval elame. Sest inimesed vaatavad

meid ja otsustavad oma igaviku üle selle põhjal, mida nad näevad.

Räägitakse lugu metsamehest, keda ühel päeval ründas tiiger. Metsamehel õnnestus haarata tiigril sabast, loom üritas oma saba päästa ja meest maha murda. Samal hetkel sattus sinna budisti munk, kes tuli vaatama, mis hääled need on. Metsamees, kes märkas munku, hüüdis kõva häälega: „Palun, võta mu kirves ja tapa tiiger, enne kui ta mind elusalt sööb!“

Munk langetas pilgu, ristas pühalikult käed ja vastas: „Kahjuks ei saa ma tiigrit tappa. Ma olen budist ja budistide jaoks on kogu elu püha – olgu see siis putuka, inimese või looma elu.“

Metsamees vastas: „Õnneks ei ole mind sinu usuga õnnistatud, äkki sa võtaksid siis tiigri sabast, et ma saaksin ta tappa.“

Munk nõustus ja nad vahetasid kohad. Metsamees astus eemale, võttis oma kirve, pani selle õlale ja astus metsa. Kui munk seda märkas, hakkas ta hüüdma: „Tule tagasi ja tapa tiiger, nagu sa seda lubasid, sest muidu sööb ta mind ära!“

Metsamees keeras korra veel tema poole ja vastas: „Sinu eeskujuga oli nii võimas, et ma hakkasin uskuma samamoodi kui sina.“

Inimesed saavad kristlasteks samamoodi – nad vaatavad meie eeskujuga. Sellepärast ütles Jeesus oma jüngritele: „Te olete siin valguseks. Selleks, et tuua Jumala värvid maailma... Hoidke oma ukseid avatud ja olge lahked. Kui te olete avatud teistele, siis avavad inimesed end Jumalale, kes on lahke Isa taevas.“ (Mt 5:14-16, Message*)

Seitsmenda päeva adventkristlastena on meid kutsutud kiirgama Jeesuse valgust pimedasse maailma. Üheskoos

jagame me lootuse sõnumit. Me jagame olulist missiooni. Ja me jagame ülemaailmset hoiatust.

*Otsetõlge The Message piiblitõlkest.

¹ Morris L. Venden, The Pillars (Mountain View, Calif.: Pacific Press Publishing Association, 1982), lk 32.

² Tsiteeritud www.roman-empire.net/emperors/domitian-index.html.

³ Jerome Groopman, The Anatomy of Hope (New York: Random House, 2004).

Küsimusi aruteluks

1. Selgita, kuidas rõhutab Ilmutuse 14:6 lootust, missiooni ja ülemaailmsust.

2. Millist rolli mängib isiklik eeskujuga meie missiooni täitmisel?

MA

Selleaastase palvenädala loengute (pühapäev kuni reede) autor on Karl Haffner, kes on Ketteringi Seitsmenda

Päeva Adventistide Koguduse vanempastor ja Ketteringi Tervisevõrgu missioonistrateeg. Ta on abielus ja kahe lapse isa. Tal on Walla Walla Kolledži bakalaureusekraad teoloogias ning ärijuhtimises, magistriskraad Vaikse Ookeani Luterlikust Ülikoolist ja doktorikraad Andrews Ülikoolist.

Pastor Haffner on enam kui tosina raamatu autor ja avaldanud sadu artikleid erinevates ajakirjades. Tema huumorisoon ja entusiasm on laialt tuntud erinevates auditooriumides üle maailma, kus ta kirglikult ja perspektiivitundlikult loenguid on pidanud.

Lootusemisjoni kiireloomulisus

Miks kohtupäev on hea uudis

Pärast Saddam Hussein kinnivõtmist viidi endine diktaator salajasse paika kohtuma Iraagi nelja uue juhiga. Räägiti, et vaatamata oma olukorrale oli Saddam põlglik ja kahetsematu. Valitseva nõukogu liige ja Iraagi rahvuskongressi juht Ahmad Chalabi ütles: “Ta oli selge mõistuse juures. Ta valitses ennast. Ta ei kavatse Iraagi rahva ees vabandada. Ta ei eitanud ühtegi kuritegu, milles teda süüdistati – ta püüdis neid õigustada.”

Teine ruumis olnud valitseva nõukogu liige Mowaffak al-Rubaie ütles: “Ma olin 1979. aastal piinakambris ning nüüd istus ta siin jõuetuna minu ees ning polnud kedagi, kes oleks mind peatanud, kui oleksin püüdnud talle midagi teha. Kujutlege vaid, me vaidlesime temaga ja ta kasutas väga roppu kõnepruuki.”

Neli meest esitas Saddamile süüdistusi kuritegudele umbes 30 minutit. Lahkudes karjus al-Rubaie endisele diktaatorile: “Needku sind Jumal! Räägi mulle – kui astud kohtupäeval Jumala ette aru andma, siis mida sa räägid Talle Halabjast ja massihaudadest, Iraani ja Iraagi sõjast, kus hukkusid tuhanded ja

tuhanded? Mida on sul Jumalale öelda?”

Saddam vastas veelgi roppumaid sõnu kasutades.¹

Kohtutund on tulnud

Kuigi Saddam Hussein seda ehk kunagi ei tunnista, on kohtupäev reaalne sündmus. Ühel päeval peab iga inimene Jumala ees vastust andma. Kohtupäeva hoiatus on oluline osa sõnumist, mida Jumal viimastel päevadel oma koguduse kaudu kuulutab. Esimene kolmest inglisi Ilmutusraamatu 14. peatükis kuulutab: “Kartke Jumalat...”

Millisest kohtutunnist me räägime? Kui “Tema kohtutund on tulnud”, siis kas ei tähenda see, et see juba praegu toimub – Maa viimastel päevadel?

Nendele küsimustele vastamiseks on oluline mõista, et igasugusel kohtumõistmisel on erinevad etapid. Kohtumõistmise esimene faas toimub tõesti enne, kui Jeesus tagasi tuleb. See on konteksti põhjal ilmselge, kuna teine ja kolmas ingel viitavad ajale enne Kristuse tulekut, nii et esimese ingli kuulutus peab viitama samuti advendieelsele ajale.

Õiglane kohus sisaldab

uurimisetappi. See toimub, kui fakte enne kohtuotsuse väljakuulutamist uuritakse. Kas te suudaksite kujutleda kohut, mis määrab karistuse ilma eelnevat süü või süütuse tõestamist? Kui Jumal sel moel kohut peaks, milline kindlus võiks meil olla Tema õigluse suhtes?

Oma teisel tulemisel ütleb Jumal: „Ma /---/ toon igäihele palga, ma tasun igäihele tema tegude järgi“ (Ilm 22:12). Teisisõnu, Jumal tuleb siia maale taas siis, kui kohtumõistmise uurimise osa on läbi. Selge on see, et otsus, kes pääseb ja kes hukub, on juba langetatud. Seega peame meie kuulutama, et teise tuleku eelne kohtutund on käes.

Hästi, me teame, et uurimine toimub enne teist tulemist, kuid millal see algab? Taanieli 8:14 on seda sündmust ette kuulutatud: „Kaks tuhat kolmsada öhtut-hommikut. Siis saab pühamu taas oma õiguse.“ See kujund on võetud Vana Testamendi ajast, pühamu ja rahva lepituspäevast.

See käis nii: kujuta ette, et ma olen vanaaja iisraellane ja ma varastan Taaveti turult tooga. Muidugi tunnen ma endal süüd, seega ma lähen pühamusse ja tunnistan oma pattu. Ma saan

andestuse ja minu patt kandub üle tallele; kuid patt jääb pühamusse.

Suurel lepituspäeval, kui preester siseneb pühamu kõige pühamasse paika, puhastatakse pühamu minu patust. Sel päeval pühamu puhastati ja kõik patt eemaldati Iisraeli leerist.

Ristil sai Jeesusest meie ohvritall. Mil iganes me palume patu pärast andestust, oleme me puhtad, kuna Jumala Tall võttis kõik maailma patud enda peale (Jh 1:29). Meie patud on taevases pühamus, kus Jeesus teenib meie eest Ülempreestrina. Kuid millal puhastatakse taevane pühamu? Nii nagu Vanas Testamendis, puhastatakse ka taevane pühamu lepituspäeval.

Millal see lepituspäev oli? Taanieli sõnul pidi see olema 2300 prohvetliku päeva (prohvetlikus kõnepruugis tähendab see 2300 aastat) pärast Jeruusalemma taastamise käsu päevast. See otsus kuulutati välja aastal 457 pKr. Seega: 2300 aastat täitus 1844. aastal – siis alustas Jeesus oma viimast kohtumõistmise perioodi patu lõplikuks hävitamiseks.

Jeesus teenib Vahemehena taevase pühamu kõige pühamas paigas ja tänu sellele ei mõista eeluurimiskohus süüdi neid patuseid, kes on Jeesuse oma Päästjana vastu võtnud. Pühamu on puhastatud! Jeesus tuleb taas, et lunastada omad! Ja see, mu sõber, on hea uudis!

Kohus – hea uudis

Kui me võtame Jeesuse oma Päästja ja Ülempreestrina vastu, ei pea me Jumala kohtuotsuste viha kartma. Varju Jeesuse sõprusesse.

Steve Winger räägib oma viimasest ülikoolieksamist – lõpueksam loogikas, aines, mis oli tuntud oma raskete eksamite

poolest. Selle hirmsa kohtupäeva ootus pani tudengitel käed värisema. Professor ütles, et nad võivad eksamile kaasa võtta nii palju materjali, kui mahub ühele väikesele märkmepaberile. Enamus tudengeid püüdis sellele lehekesele mahutada võimalikult palju fakte.

Üks üliõpilane sammus klassi, pani oma märkmepaberi maha ja palus sellele astuda ühel tudengil, kel olid loogikas väga head tulemused. Viimane ütles eksaminandile kõik vajaliku ette. See taibukas tudeng oli ainuke, kes sai eksami eest „5“.

Nii on ka viimase eksami puhul. Me ei pea mitte midagi kartma, kui me oleme koos Jeesusega. Iga uskliku jaoks, kes võtab Jeesuse vastu ja usub seda, mida Jeesus meie heaks ristil tegi, on kohtupäev vabanemise päev!

Kohus saab vabaduse

Apostel Peetrus räägib sellest päevast, kirjeldades kolme korda, kui Jumal on kohtumõistmisel väga otsustav. Kuulage seda mõtlemapanevat aruannet: „Jah, Jumal ei säästnud patustanud ingleidki, vaid tõukas nad põrgupimeduse soppidesse kinnipidamiseks kuni kohtuni. Ta ei säästnud muistset maailma, vaid, saates jumalakartmatute maailma peale veeuputuse, kaitses üksnes õigusekuulutajat Noad ning tema omasid, kokku kaheksat; ta muutis tuhaks Soodoma ja Gomorra linnad, mõistes need hukka hävinguks ja pannes hoiatustähiseks tulevastele jumalakartmatutele. Ta kiskus hukatusest välja õige mehe Loti, keda kõlvatud inimesed vaevasid oma liiderliku eluviisiga, sest nende seas elades ning kõike seda nähes ja kuuldes oli see õige piinanud oma õiglast hinge päevast päeva ülekohtuste tegude pärast. Nii oskab Issand

küll jumalakartlikke kiusatusest välja kiskuda, ülekohtusi aga nuhtlemiseks kinni pidada kohtupäevani.“ (2Pt 2:4–9)

„Ärge eksige,“ ütleb meile Peetrus, „patu tagajärg on surm.“ Kuigi Jumal mõistab kohut, jääb Ta oma armastavale loomusele ustavaks ja päästab omad.

USA endine president G. W. Bush reisis kord Vaikse ookeani ääres. Teise maailmasõja ajal oli ta pommilennuki piloot; Jaapani õhuvälennuk tulistas ta alla. Ühes artiklis kirjeldati Bushi saabumist täpselt samasse kohta, kus ta tema allatulistatud lennukist päästeti.

Selle visiidi ajal kohtus Bush jaapanlasega, kes ütles, et ta nägi, kuidas Bush 1944. aastal päästeti. See sõjaveteran ütles, et kui tema ja ta sõjakaaslased seda päästmist vaatasid, ütles üks tema sõpradest: „Ma olen kindel, et Ameerika võidab selle sõja, kuna nad hoolivad nii palju isegi ühe piloodi elust.“²

Kristlastena võime olla kindlad, et me võidame hea ja kurja vahelise võitluse, seepärast et Jumal hoolib igast oma lapsest lõpmata palju.

See on sõnum, mida jagada. On oluline, et kuulutaksime seda head sõnumit kiiresti, kaugel ja lähedal. Vabanemise päev on ligi. Meie pääste on kindel, kuna meie lootus on Jeesuses.

¹ Ian Fisheri artikkel „THE CAPTURE OF HUSSEIN: CONFRONTATION; Bearing Questions, 4 New Iraqi Leaders Pay Hussein a Visit,” The New York Times, 15. detsember, 2003, www.nytimes.com.

² Hugh Sidey, „One Bush’s War and Remembrance,” Time, 23.09.2002.

Küsimusi aruteluks

1. Mis on õigem – kohtupäev või vabanemise päev?

2. Mis on lepituspäeva eesmärk ja otstarve taevases pühamus? **MA**

Lootuse missioon kui ülistamine

Ülistamise kes, kuidas ja millal

Kui uurida ükskõik millise eduka äri lugu, võib kindlasti märgata seal ka mõjuvat missiooni, mis organisatsiooni tagant tiivustab. Missioon hõlmab äri toimimise sisu. Näiteks, vaadake coca-cola missiooni: „Panna purk karastusjooki kõigi maailmas elavate inimeste haardealatusse.“

Walt Disney pürgib „inimeste õnnelikuks tegemisele“.

Sony ütleb: „Tahame tunnetada arendamise rõõmu ja luua tehnoloogiat rahva hüvanguks.“

Tarkvaragigant Microsofti sisu on inimeste võimekaks muutmine „läbi suurepärase tarkvara – igal ajal, igas kohas ja igasuguste vahenditega“.

Ja viimaks, vaadake seda suurt, hulljulget seitsmenda päeva adventkoguduse missiooni: „Kuulutada Ilmutusraamatu 14. peatüki kolmeingli kuulutust“. Söakas missioon, kas pole?

Palvenädala lõpuni pühendume sügavamalt Ilmutuse 14. peatüki teksti uurimisele. See toob välja Jumala lõpuaja koguduse missiooni. Meie käsutuses on prohvetlikud juhised, et kuulutada lootuse sõnumit maailmale.

Kummardamine ja meie missioon

Ilmutuse 14:7 loeme: „Ja ta hüüdis suure häälega: „Kartke Jumalat ning ülistage teda, sest

tema kohtumõistmise tund on tulnud, ning kummardage teda, kes on teinud taeva ja maa ja mere ja vete allikad!““

Eile vaatasime seda salmi ja nägime oma sõnumi pakilisust just kohtumõistmise tunni valguses, mis „on tulnud“. Täna loeme sama salmi, et vaadata ülistuse tähtsust lootuse missiooni kontekstis. Pange tähele, et lootuse sõnumi keskmeks on kutse: „Kummardage teda, kes on teinud taeva ja maa ja mere ja vete allikad.“

Philip Yancey on täheldanud: „On hirmus asi olla tänulik, omamata isikut, keda tänada ja olla aukartlik võimaluseta kedagi ülistada.“¹ Usklike kogukonnana on meil Jumal, keda tänada. Meil on keegi, keda kummardada! See on meie koguduse DNA. Ülistus on meie missiooni tuum.

Mida see siis tähendab? Püstitame kummardamise teema läbi kolme küsimuse: keda? kuidas? ja millal?

Keda kummardada?

Pange tähele, kes saab meie ülistuse osaliseks. Me kummardame Teda, kes on teinud taeva ja maa. Keerulisel ajal, mil kosmoselennud ja taiplik tehnoloogia on muutunud tavaliseks, on üha suurem ja lõppematum kiusatus nihutada oma kiindumus Jumalalt endale.

19. sajandi lõpupoole oli kahel pioneeril kinnisidee ronida Mount

Rainieri otsa. See on kuulus 4392 m kõrgune tipp Washingtoni osariigis. Nad otsisid abi kohalikult põlisameeriklasest giidilt, kes teatas, et tema rahvas peab Rainieri mäe otsa ronimist pühaduse rüvetamiseks. Ta kirjeldas tippu kroonivat jumala koda tulejärvena ja et ükski pärismaalane ei julge seda püha maad tallata.

Ronijad pakkusid ikka suuremaid ja suuremaid summasid, kuni lõpuks üks giid nõustus. Vaatamata sellele, et ta püüdis ronijaid eksitada, jäid mehed endale kindlaks. Tipu lähedal ütles giid: „Mul on keelatud kõrgemale ronida. Siit alates peate üksi edasi minema.“ Vapralt jätkasid mehed oma teed, olles sihikindlad vallutada eesolev mägi. Ja nad jõudsid tippu. Tegid pilte. Kaevasid lipu maasse. Märkisid üles inimkonna järjekordse võidu.

Ehkki nende vaprus ja otsusekindlus on imekspandav, on nende saavutuse tähendusrikkus häiriv. Lõppude lõpuks, nad astusid ju üle pühaks peetavast keelust. Nad võitsid inimkonnale selle, mis oli enne kuulunud jumalale.

Tänapäeva kiirete arengute ajastul on pidev kiusatus ülendada inimesi ja madaldada Jumalat. Kui Samuel F. B. Morse 150 aastat tagasi leiutas telegraafi, olid tema esimesed sõnad läbi traadi: „Selle tegi Jumal.“ Kui Neil Armstrong 1969. aastal Kuule astus, ütles ta:

„Vaid väike samm inimese jaoks, suur hüpe inimkonna jaoks.“ Jumalale tavatseti inimkonna saavutuste eest tänu tuua. Kuid see pole enam nii.

Rabi Harold Kushner täheldab: „Tehnoloogia on millegi/kellegi au sees hoidmise vaenlane. Meelega või mitte kustutab tehnoloogia püha tule, sest sellega tähistatakse seda, mida inimene võib teha. Piiblis ei tähenda kujude kummardamine palvetamist kivide ja kujude poole. Kuju kummardamine tähistab inimeste tehtu ülendamisest maailma kõrgeimaks. Mis muudab ebajumala kummardamise valeks, pole vaid selle Jumalat äraandev ja solvav tegur. Ebajumala kummardamine muudab patuks selle mõttetus. Sest tegelikult on see kaudne enesekummardamise viis, mis ei kasvata meid nii, nagu Jumala kummardamine seda teeb. Tulemusena leiame elu olevat igava ja hingetu, mõistmata, miks.“²

Iga inimhing ihaldab hüüda koos psalmistiga: „Kui ma näen su taevast, su sõrmede tööd, kuud ja tähti, mis sa oled rajanud, siis mis on inimene, et sa temale mõtled...“ (Ps 8:4, 5)

Kui Jumal pole meie igatsuste objekt, siis leiame midagi muud, mida kummardada. Filmitähed, videomängud, kiired autod – tillukesed ja haledad jumalad varastavad meie ülistuse, kui me pole oma pilku suunanud ühele ja tõelisele Jumalale, kes päriselt on väärt meie kiitust. Jumalale, kes tegi taeva ja maa.

Kuidas kummardada?

See toob meid teise küsimuse juurde: kuidas peaksime kummardama? See küsimus on sütitanud tarmukaid debatte erinevate kristlike ringkondade vahel. Kas ülistame trummidega? Tantsimisega? Oreliviledega? Üles tõstetud kätega? Vaikusega? Naeruga?

See ei ole meie ega meie

ülistuse viis, mida valime. Tõeline ülistus on enda täielik Jumalale allutamine. „Olen veendunud, et pastorid ei annaks sentigi ülistuse eest!“ kurdab Eugene Peterson Ja nad ei annaks tõesti. Tõeline ülistus ei pane asju juhtuma. See tähendab kontrolli kaotamist, eemaldumist manipuleerivast keelekasutamisest ja meelelahutamisest... Pastoritel on tunne, et kui nad peaksid tõesti hakkama praktiseerima ülistust, jooksevad nende kirikud kiiresti inimestest tühjaks.“³

Liiga tihti ajavad inimesed segamini ülistuse ennast rahuldava meelelahutusega. Seetõttu võivad nad öelda midagi sellist: „Täna lähen Sellesse kirikusse, sest seal on külas naljasoonega kõneleja mujalt. Järgmisel nädalal olen ma Peatänava Teenistusel, sest neil on seal kohal ülistusbänd.“ Mis on selle tulemus? Kasvatame üles põlvkonna rämpstoidulisi, kes tõttavad vererõhku tõstvalt ülistusteenistusest kuulama meelierutavat jutlustajat. Ühegi kohaliku kogudusega ennast ei seota. Nad nurisevad, et ülistusteenistus ei anna neile midagi – justkui kogudus eksisteeriks meelelahutajana ja isekate tarbijate tahtmise rahuldajana.

Kummardamine ja ülistamine tähendab oma iga soovi allutamist Jumala kontrolli alla ja täielikult enda üleandmist Talle. Ülistamise tulemus on alati radikaalselt kuulekas elu. Kui me kummardame Jumalat tõeliselt, muutub kõik, mida teeme, alandumise ja kiitusohvriks. Temale, mitte meile. Kui tuleme kokku kummardama, väljendame Talle oma tänu ja esitame alanduses Talle oma vajadused. Tema on ühise ülistuse keskmes, mitte meie.

Millal kummardada?

Jõuame küsimuseni, millal me kummardame. Lugege Ilmutuse

14:7 ja pange tähele, et seal on selge viide loomisloole. See, kes saab meie ülistuse, on Tema, kes „tegi taeva ja maa ja mered ja vete allikad“.

Loomisloos leiame ülestähenduse: „Ja Jumal oli lõpetanud seitsmendaks päevaks oma töö, mis ta tegi, ja hingas seitsmendal päeval kõigist oma tegudest, mis ta oli teinud. Ja Jumal õnnistas seitsmendat päeva ja pühitses seda, sest ta oli siis hinganud kõigist oma tegudest, mis Jumal luues oli teinud“ (1Ms 2: 2, 3).

Ellen White lisab: „Tõeline hingamispäev kui Jumala püha käsk, mis anti inimesele loomise mälestuseks, on võetud oma õigelt kohalt. Asemele on tõstetud vale hingamispäev, mida kummardatakse... Kuid kuulutus, kolmeingli kuulutus, on tulnud maailma, et tõsta tõde oma õigele kohale. Et see võiks seista kindlana kui Jumala läbikatsuv tõde viimastel päevadel. Jumala nõuded tuleb viia maailma oma algses värskuses ja väes.“⁴

Kas pole see mitte eesõigus kuulutada Jumala kingitusest – hingamispäevast, „oma algses värskuse ja väes“? Seitsmenda päeva adventistidena on just selline meie rõõm; selline on ka meie missioon!

¹ Philip Yancey, Open Windows Marriage Partnership, vol 5, Nr 4.

² Harold Kushner, Who Needs God (New York: Summit Books, 1989), lk 54,

³ Eugene Peterson, The Door, Christianity Today, vol. 36 Nr.9 (nov/dets 1991)

⁴ Ellen White, The Youth Instructor, Okt 20, 1898.

Küsimusi aruteluks

1. Kui suur osa meie elust peaks olema seotud kummardamisega, ülistamisega? Põhjenda oma vastust.

2. Miks on kummardamine viimaste päevade kriisi keskmes?

3. Milliseid „jumalaid“ tänapäeva inimesed kummardavad?

MA

Sõnum lootusest lootusetuse keskel

Meid on kutsutud muutma maailma
väärtustesüsteemi

Sellest ajast peale, kui Tony Blair, endine Suurbritannia peaminister (1997–2007), ametist lahkus, on nii mõndagi räägitud tema vaimulikkusest. Üks ajakirja Time 2008.a number maalis Blairi usklikkusest järgmise pildikese: „Blair on sügavalt religioosne – kõige enam avalikult kristlusele pühendunud poliitiline juht William Edward Gladstone'i aegadest alates rohkem kui 100 aastat tagasi. Ta käsitleb religioosseid küsimusi vilunult. Ta ei tagane. Tema kauaaegne pressisekretär ja isiklik nõuandja Alastair Campbell meenutab

Blairi 1996. a Šotimaa koolis, kus püssimees oli just tapnud 16 last ja nende õpetaja. Verega määratud klassiruumis küsis Campbell Blairilt: „Mida Teie Jumal sellest arvab?“ Blair peatus ja vastas: „See, et inimene on kuri, ei tähenda, et Jumal ei ole hea.“

Me ei loobu usust Jumala headusesse lihtsalt sellepärast, et inimesed võivad olla nii kurjad. Vaatamata paratamatuna näivale moraalsele, finantsalasele ja poliitilisele kokkuvarisemisele tänapäeva maailmas, kajab Seitsmenda Päeva Adventistide Kogudusest lootuse hääl

üle kogu maailma. See hääl meenutab meelegaheitel olevale maailmale Jumala headust ja meie vankumatut põhjust lootuseks.

Kui inimlikud süsteemid ebaõnnestuvad, ja need kõik ebaõnnestuvad, siis vaata Jeesusele ja sa leiad põhjuse lootuseks. Meile meenutatakse seda tõde, kui me jätkame Ilmutuse 14. peatüki kolmeinglikuulutuse uurimist. Täna jõuame teise inglini, kes edastab hoiatuse: „Langenud, langenud on suur linn Baabülon, kes oma hooruse raevuviinaga on jootnud kõiki

paganaid“ (s 8). Baabüloni langemine sümboliseerib lõpuaja petureligioonide poolt pakutavate lootuste ja süsteemide kokkuvarisemist, kuid Jumala lõpuaja koguduse kuulutus kinnitab, et ühel päeval seatakse kõik asjad korda ja Jumala kuningriik valitseb.

Teise inglil kuulutus: mis see on?

Mis on see teise inglil kuulutus? See on sõnum Baabüloni langemisest. Mida kujutab endast see Baabülön? See on sõltumatuse vaim, mis ulatub tagasi vähemalt Paabeli torni aegadeni (1Ms 11:1–8). Selles loos seipitseti järgnevat: „Tulge, ehitagem enestele linn ja torn, mille tipp oleks taevas, ja tehkem enestele nimi, et me ei hajuks üle kogu maailma“ (1Ms 11:4). Pane tähele, et nad ei soovinud ülendada Jumalat, vaid pigem iseennast.

Ilmutuse 17:5 kutsutakse Baabüloni ILMAMAA HOORADE JA JÄLKUSTE EMAKS. Sõna otseses mõttes ja sümboolselt on Baabülön olnud Jumala tõe ja rahva vaenlane. See esindab erilisel viisil kõiki äralangenud religioosseid organisatsioone nendel viimastel päevadel. Usaldada Baabüloni tähendaks panna oma usk ja lootus tsiviil- ja religioossete võimude peale, selle asemel et usaldada üksnes Jumalat ja loota Tema väele.

Ajalooliselt lõppesid Baabüloni kuldsed päevad kuningas Nebukadnetsari valitsemisajaga, mil ta ehitas linna üles selle ilus. Tal oli plaan muuta oma impeerium üleüldiseks ja igaveseks. Linn uhkeldas 53 templiga, mis olid pühendatud tähtsatele jumalustele, 955 väikese pühamuga ja 384 altariga tänavatel. Seal olid rippuvad aiad (üks vanaaegse maailma seitsmest maailmaimest), mida

kasteti torustiku abil, mille kaudu vesi üles pumbati. Kuningas Nebukatnetsari ajal toimus Baabülönis nii tihe ehitustegevus, et see võtaks 126 lehekülge, et jäädvustada need pealiskirjad, mis olid uurendatud ehitistesse, mida Nebukatnetsar oli konstrueerinud. Oma palee katuselt võis Nebukatnetsar näha kahekordseid müüre linna ümber. Välimine müür oli 56 miili pikk ja piisavalt lai, et selle peal neljahobusekaarikut ringi pöörata. Ajaloolane Herodotus kinnitas viiendal sajandil enne Kristust, et Baabüloni hiilgus ületas kõiki teisi linna, mida tolleaegses maailmas tunti.

Pole ime, et Nebukatnetsar oma saavutuste üle uhkust tundis. Oma palee katuseharjalt muheles ta endamisi: „Eks see ole seesinane suur Paabel, mille ma oma võimsa jõuga olen ehitanud kuninglikuks valitsuspaigaks ja oma väärikuse auks?“ (Tn 4:27)

See oma kujutlustes elav kuningas ei olegi nii erinev psühhiaatrikliniku patsiendist. Igal õhtul hüüab ta oma kambrist: „Ma olen universumi kuningas! Ma olen maailma valitseja. Kõik peavad tegema nii, nagu mina ütlen, sest mina olen universumi ülemjuhataja!“

Ühel õhtul astus arst sisse ja ütles talle: „Harry! Tule tooli pealt maha. Lõpeta vastu rinda tagumine. Sa segad inimesi, kes püüavad magada.“

„Aga ma olen universumi kuningas.“

„Harry, sa ei ole universumi kuningas.“

„Olen küll,“ karjus Harry veel kõvemini.

„Ja mis siis täpselt paneb sind arvama, et sa universumi kuningas oled?“

„Jumal ütles mulle, et ma olen universumi kuningas.“

Samal hetkel kostis hääle kambrist koridori teises otsas: „Mina pole seda öelnud.“

Just nagu Nebukatnetsar, on palju inimesi kujutanud ette, et nad on jumalad. See Baabülön uhke vaim on sama suhtumine, mille tõttu pidi Saatan taevast lahkuma. See on sama vaim, mis saatis Aadama ja Eeva Eedeni aiast minema. See on hea ja kurja vahelise võitluse keskpunktis – mässumeelne vaim, mis tahab olla Jumal. Ja olgem selged selles, et Baabülön meelsus jätkab meie planeedi saastamist.

Paneme tähele tänapäeva mõne populaarsema juhi õpetusi:

- Casey Treat, Kristliku Usu Keskuse üks asutajapastoritest Seattle'is Washingtonis, kuulutas kord: „Isa, Poeg ja Püha Vaim pidasid kord konverentsi ja ütlesid: „Teeme inimese, kes oleks meist täpne koopia.“ Ma ei tea sinu kohta, aga minul võtab see küll põlved nõrgaks! Olla Jumala täpne teisik! Ütle seda kõva häälega: ma olen Jumala täpne teisik“ Kogudus kordas seda uuesti ja uuesti, kõvemini ja kõvemini, nad leelutasid edasi-tagasi kõikudes metsikus hoos: „Ma olen Jumala täpne teisik!“

- Kenneth Copeland, tuntud teleevangelist, ütleb: „Mitte sinus ei ole Jumal, vaid sina ise oled Jumal!“

Sa näed, kuidas need populaarsed juhid räägivad nagu kristlased? ... Näevad välja nagu kristlased? ... Käituvad nagu kristlased? Ja samas õpetavad nad sedasama, mille pärast Saatan kord taevast välja tõugati – et meie võime saada kui Jumalad.

Jumal üksi on väärt meie kummardamist. Baabülön õpetus on, et meie oleme jumalad –väärt kummardamist ja vabad Jumala käsku ümber defineerima. Kuid Jumal kutsub inimesi viimseil päevil tunnistama

Tema ülemvalitsust. Inimesi, kes avalikult hajutavad kurjuse ja selle poliitilise ja religioosse tööriista pettuse, ja kuulutavad tõe: „Langenud on Baabülön!“

Enne Kristuse teist tulekut kuulutavad Jumala tõelised järelkäijad teise inglil hoiatuskuulutust. Nende sõnum kutsub inimesi välja Baabülöni valereligioossest liikumisest järgima ainsat tõelist Jumalat.

Selles valguses on teise inglil kuulutusel suur tähtsus Kristuse järelkäijatele tänapäeval, sest see nõuab vastust küsimusele: Kas sa oled täielikult pühendunud Jumalale või mitte? Või teistpidi küsides: kas sa teenid oma Päästjat või iseennast?

Teise inglil kuulutus: selle tähtsus täna

Tõenäoliselt on igapäheis meis Babüloonia alge, mis, kui see ei ole alistatud Kristusele, saab meie üle võimu. Peaksime olema tähelepanelikud.

Vastavalt ühele tähendamissõnale oli kord mees, kes küsis Jumalalt: „Mis sa arvad, kumb on raskem, olla inimene või olla Jumal?“

„Jumal olla on palju raskem,“ vastas Jumal, „pean hoolitsema kogu universumi eest koos selle planeetide ja galaktikatega. Ainuke, mille pärast sina pead muretsema, on su perekond ja töö.“

„Õige küll,“ pareeris mees, „kuid sinul on lõputu aeg ja lõputu vägi. Raske ei ole mitte oma töö tegemine, vaid selle tegemine inimliku tugevuse ja eluea piires.“

„Sa ei tea, millest sa räägid,“ ütles Jumal, „Jumal on palju raskem olla.“

Mees vastas: „Kuidas sa saad seda väita, kui sa ei ole iialgi olnud inimene ja mina ei ole iialgi olnud Jumal? Mis oleks, kui

vahetaksime kohad ainult üheks sekundiks, nii et sa mõistaksid, mis tunne on olla inimene ja mina tunneksin, mida tähendab olla Jumal? Ainult üks sekund ja kõik. Ja siis vahetame tagasi.“

Jumalale see mõte ei meeldinud, kuid mees jätkas anumist ja lõpuks andis Jumal järele. Nad vahetasid kohad. Inimene sai Jumalaks ja Jumal inimeseks.

Ja nii nagu lugu edasi läheb, niipea kui mees troonile istus, keeldus ta Jumalale Tema kohta tagasi andmast. Sellest ajast peale on inimene juhtinud maailma ja Jumal on olnud pagenduses.

Väljamõeldis? Jah. Vale ettekujutus? Ei.

Kas sa näed teise inglil kuulutuse olulisust oma elu suhtes praegu? Kas sinu elus on mingi piirkond, kus Jumal on troonilt tõugatud ja sa oled iseennast Tema asemele upitanud? Võib-olla on see finantsküsimus, milles sa leiad olevat vajaliku Jumalat röövida kümnnise ja annetustega, et selle arvel rahuldada oma vajadusi? Kas sa usaldad Jumalat, kui asi puudutab raha? Võib-olla on see aja probleem; sa tahaksid iga päev veeta teatud aja Jumalaga suhtlemises, kuid koolitööd ja tähtjad töö juures pressivad peale, nii et sa ei saa kuidagi pühendumisaega veel oma päevakavva mahutada.

Tõeline probleem on aga selles: kas sa usaldad Jumalat, kui asi puudutab seda, kuidas sa oma aega veedad? Võib-olla on see sissesööbinud patumuster, mis toidab elu tühisuse tunnet. Põgenedes kompromissivarjudesse, leiad ajutiselt leevendust oma valule. Ma küsin: kas sa annad Jumalale Jumala koha oma elus, kui sa peaksid leidma oma tõelise väärtuse ainult Temas?

Panna ennast troonile, mis õigusega kuulub ainult Jumalale, tähendab elada Baabülöni vaimus. Meid kui Jumala ülejäänud rahvast, kel on eriline kuulutus viimasteks päevadeks, on kutsutud üles vastu astuma maailma väärtussüsteemidele ja elama väga lähedases sõltuvuses üksnes Jumalast, sest Baabülön on langanud.

Mõtles Johannes ilmutuse tõsisele üleskutsele: „Pärast seda ma nägin teist inglil taevast maha tulevat, ja temal oli suur meeleväld; ja ilmamaa läks valgeks tema auhiilgusest. Ja tema hüüdis võimsa häälega ning ütles: „Langenud, langanud on suur Baabülön ja on saanud kurjade vaimude eluasemeks ja kõigi rüvedate vaimude ulualuseks ja kõigi rüvedate ja vihatud lindude pesapaigaks! Sest tema hooruse raevuviinast on on joonud kõik paganad ning temaga on hooranud maailma kuningad ning ilmamaa kaupmehed on rikastunud tema toretsemisest!“ Ja ma kuulsin teist häält taevast ütlevat: „Tulge välja temast, mu rahvas, et te ei saaks tema pattude osaliseks ning et te ei kannaks midagi tema nuhtlustest!““ (Ilm 18:1–4)

Siin on Jeesuse viimane üleskutse oma järgijatele, kes on „Baabülöni“ kirikute liikmed. „Tulge temast välja,“ palub Ta, „et te ei saaks tema pattude osaliseks.“

Küsimusi aruteluks

1. Kas on võimalik, et sina kui seitsmenda päeva adventkoguduse liige saad osa Baabülöni vaimust? Kuidas?

2. Kuidas on iidne linn Baabülön sobivaks näiteks langanud religioonide võimust viimsetel päevadel? **MA**

Lootuse missiooni vastuvõtmine

Tõeline kummardamine juhib

Sisesta Google'i otsingumootoris fraas „metsalise märk“ (ingl k mark of the beast) ja sa saad enam kui 4 ja pool miljonit vastet (ingliskeelsele fraasile, eestikeelsele ligi 2000). Näib, et sellest terminist on huvitatud väga paljud – aga mis see metsalise märk üldse on? See on inimese püüdlus päästa end Jumala-vastaste jõudude abil, vastuolus Tema seadusega; see on Looja asemel loodu kummardamine. See on vastand Jumala pitserile. Lugegem Ilmutuse 14:9–12 ja uurigem selle mõtte tähendust.

Õige kummardamine versus vale kummardamine

„Veel kolmas ingel järgnes neile, hüüdes suure häälega: „Kui keegi kummardab metsalist ja tema kuju ning võtab tema märgi oma otsaette või oma käe peale, siis ta saab juua Jumala raevu viina, mis lahjendamata on valatud tema vihakarikasse, ning teda piinatakse tules ja väävlis pühade inglite ees ja Talle ees. Ja nende piinasuits tõuseb üles igavesest ajast igavesti; ja neil, kes kummardavad metsalist ja tema kuju, ei ole hingamist päeval ega ööl, ei ühelgi, kes võtab endale ta nime märgi. Siin olgu kannatlikkust pühadel, kes hoiavad alal Jumala käske ja Jeesuse usku!“

Esiteks näeme, et õige teenimine on kõrvutatud vale teenimisega. Selle sõnumi

keskmes on tõelise teenimise teema. „Kui keegi kummardab metsalist.“

Teenimisteteemalised vaidlused kirikus ei ole midagi uut. Me oleme küllastumiseni kuulnud argumente, missugune teenistus on vastuvõetav ja missugune mitte: avatud ülistus, vaba teenistus, traditsiooniline jumalateenistus, privaatne teenimine, koguduslik teenimine, ülistuslaulud, ülistusnäidendid ja nii edasi.

Kõrvalseisja võiks järelda, et jumalateenistus seisneb sellest osavõtjates. Tegelikkus on aga see, et teenistus, mille keskpunktis on teenijad, ei ole midagi enam kui vaimne eneseimetlus, usuline ebajumalakummardamine, või,

kui eelistate seda: metsalise kummardamine.

Chris Rice sõnastab selle nii: „Tõeline Jumala teenimine ei ole meie sõnade ega hääleaparaadi ega keha üleslöömine, tõeline teenimine ei tähenda Jumalale mulje avaldamist. Tõeline teenimine on see, kui tuleme Jumala ette alasti.“ A. W. Tozer ütles: „Teenimine on püha Jumala tundmine.

Jääk, Jumala kogudus kutsub maailma viimastel päevadel pöörama tähelepanu autentsele, piibellikule teenimisele. See teenistus ei lange inimeste valitud päevale, vaid see toimub hingamispäeval, mis pühitseti loomistöö käigus. See teenistus ei ole paika pandud inimeste eelistuste põhjal, see põhineb meie püha Jumala kannatustel.

kes neab kõikvõimsat Jumalat?

Jumala kuningriigis saavad pääste kõik, kes võtavad vabatahtlikult vastu Jeesuse ristisurma. Kurjuse võltsmaailmas peab pääste tegudega ära teenima. „Ei ole hingamist päeval ega ööl, ei ühelgi, kes võtab endale ta nime märgi,“ kuulutab kolmas ingel. Hingamine saab osaks ainult neile, kes sõltuvad täielikult kõiges Jeesusest – nemad saavad elu, vabaduse ja pääste.

Eelmaitse sellest hingamisest saab meile igal hingamispäeval juba praegu kingitusena osaks – selle päeva on Jumal seadnud teenimiseks. Hingamispäeva pidamine on imeline vastus sellele, mida Jeesus on meie heaks teinud.

Mõtles sellele, mida Jeesus on teinud. Ta võttis meie karistuse

sees teenida pääste ära oma tegudega sosistab Jumal oma hingamispäeva kingitusega, tuletades meelde: puhka.

Kas pole mitte irooniline, et Johannes, Ilmutusraamatu autor, räägib meile, et kummardamise teema on maailma ajaloo lõpuaja olulisemaid teemasid? Seega, puhka, kaasteeline; töö on Kolgatal juba tehtud ja Tema armust on sulle küll.

Jumala pitsers versus metsalise märk

Viimane kaheks jagunemine, mis selles tekstis ilmneb, seab vastastikku Jumala märgi ja metsalise märgi. Ilmutuse 14. peatükis kirjeldab Johannes kahte inimrühma vahetult enne Jeesuse tagasitulemist. Esimene neist kummardab metsalist ja võtab vastu tema märgi – nad allutavad end tema võimule ja selle nähtava väljendusena kuuletuvad tema seadusele, seadusele, millesse on lisatud inimlik käsk. Teine rühm on Jeesuse ustavad järgijad, kes „hoiavad alal Jumala käske ja Jeesuse usku“.

Võltskristlased saavad endale metsalise märgi. Tõelised kristlased saavad selle täieliku vastandi – Jumala pitseri. Seda kirjeldatakse sümboolselt nii, et nende otsaette on kirjutatud Jumala ja Talle nimi. See tähendab, et jääk peegeldab oma eluga Jumala iseloomu. Nad on oma Päästjale ustavad. Nad otsustavad Jeesusele ustavaks jääda ja pidada Tema käske (Ilm 14:12). Nad kuuletuvad kõigile käskudele – kaasa arvatud neljandale. Ellen White kirjutab: „Neljanda käsu hingamispäev on elava Jumala pitsers.“²

Jeesus pidas hingamispäeva. Nii andis Ta oma järgijatele eeskujuna. Me ei pühitse hingamispäeva päästevahendina, vaid oma ustavuse väljendusena,

plekitu südame ja puhaste käteni

Pääsemine usu läbi versus pääsemine tegude läbi

Teine teema, mis kolmanda inglil kuulutusest läbi kumab, seab vastastikku pääsemise usu läbi ja pääsemise tegude läbi. Ellen White annab meile sissevaate: „Selle teema kõige suurem olulisus seisneb kolmanda inglil sõnumis, mis haarab endasse esimese ja teise inglil sõnumi. Kõik peaksid nende sõnumite tõdesid mõistma ja neid oma igapäevases elus läbi elama, kuna selles seisneb meie igavene pääste.“¹

Miks see sõnum nii oluline on? See on oluline, kuna kõigi inimeste igavene saatus sõltub kolmanda inglil kuulutusest – kummardamise sõnumist. Kas sinu ustavus kuulub vaid Jumalale? Või lähed sa kompromissile valekristusega,

patu eest. See tähendab, et me ei pea mitte kunagi muretsema, kas me oleme ikka taeva jaoks piisavalt head. See kingitus ei rajane sellel, mida meie teeme; see rajaneb Jeesuse tegudel. Punkt. Sel ei ole mitte mingit pistmist mingil kindlal päeval kirikusse minemisega või sealihast hoidumisega või kümnnise maksimisega. Meid päästetakse vaid usust Jeesusesse. Kolgatal annab Jeesus meile selle, mida me ei saa mitte kunagi ära teenida – õiguse seista Jumala ees (vt Rm 3:21–24). Me ei saa Jeesuse tegudele enam mitte midagi lisada.

Hingamispäev on seega täiuslik vastus Jeesuse kingitusele. See päev tuletab meelde, et me puhkaksime oma lõputust vaevast olla piisavalt hea. Meie meele tute püüdluste

me kummardame Jumalat, keda armastame.³

Rosa Cornelia Vela rääkis kohtumisest naisega, kelle nimi on Ruby Free: „Ma kohtusin temaga, kui ta viis läbi püha maa ekskursiooni. Mõtlesin endamisi kadedusega, et tal peab olema mingi saladus. Kuidas ta muidu nii vähese vaevaga nii palju suudab? Ta oli hea kuulaja, murede lahendaja, organiseerija, emakana 72 turistile, lisaks ka oma kahele lapsele; ja ta ei olnud kunagi väsinud ega tüdinud.

„Kodus olles läksin Rubyle külla. Ise mõtlesin, et nüüd saan tema saladusele jälile. Ja seal see oli: kahesõnaline mõte tema kraanikausi kohal: „JAH, ISSAND.“⁴

Just selline on ka Jumala jäägi eludeviis. „Jah, Issand!“ Sest nad naudivad lähedast sõprust Jumalaga, nende palve on: „Kui Jeesus pühitses hingamispäeva ja Ta soovib, et ma seda eeskuju järgiksin, siis: „Jah, Issand!“

Aga sina? Jumal küsib: „Kas sa tahad osaleda minu lootusemissioonis? Kas sa puhkad minu Poja, Jeesuse tegudes? Kas sa jääd mulle ustavaks?“

Kuidas ta igatseb kuulda neid kahte sõna: „Jah, Issand!“

¹ Ellen G. White, Evangelism, lk 196

² White, Suur võitlus, lk 640

³ Jon Paulien, What the Bible Says About the End-time (Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing Association, 1994), lk 126-129

⁴ <http://forums.pinoybusiness.org/index.php?topic=16971.msg101854>. Kohandatud.

Küsimusi aruteluks

1. Kas igaüks, kes peab hingamispäeva, on automaatselt Jumala pitseri kandja? Mõtle juutidele.

2. Autor rõhutab sõnu „Jah, Issand“. Missugune on nende tähendus tänase loengu kontekstis?

3. Kas hingamispäeva pidamine päästab meid? Põhjenda. **MA**

Lootuse missioon kui ilmutus Jumala iseloomust

Kus on

Atlantas Georgias asub kummalise nimega restoran, millest räägitakse järgmist lugu. Söögikoha nimeks on Jumala Grillimise Kirik. Koht alustas pigem kiriku kui restoranina, eesmärk oli evangeliseerida Atlanta linna elanikke.

Ühel pühapäeval pärast kirikut müüsid kiriku liikmed finantskitsikusest pääsemiseks kanapraadi. Tuli välja, et see osutus heaks võimaluseks kiiret raha teenida. Klientidele maitses kana nii väga, et varsti pidid kirikujuhid lühendama teenistust, et mahutada restorani kogunevat rahvamassi. Aja jooksul läks jumalateenistus õitseva kanaäri rööbastesse, nii langes „Jumala“ osa ära ning tähelepanu keskmesse nihkus grillimine. Mõnikord on lihtne unustada, millises ärisa sa oled. Missioon muutub hägusaks. Eesmärki risustavad kõrvaltegevused. Praktilised vajadused trumpavad

jüngeriteks kõik rahvad, ristides neid Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimesse ja õpetades neid pidama kõike, mida mina olen teil käskinud! Ja vaata, mina olen iga päev teie juures ajastu lõpuni.“

Aga kas iga kristlik kirik saab seda oma tööks pidada? Ma loodan, et meie ühine teekond sel nädalal on aidanud teritada arusaamist sellest ainulaadsest kutsest, mida me seitsmenda päeva adventistidena jagame. Muidugi on meid kutsutud kõiki rahvaid jüngeriteks tegema, aga kuidas me peaksime seda täitma?

Ilmutuse 14. peatüki prohvetlik kutsumus identifitseerib meie ainulaadse hääle maa ajaloo kriitilisel hetkel.

Mõtles korra uuesti kainestavatele sõnadele sõnumis, milles oleme kutsutud kuulutama: „Veel kolmas ingel järgnes neile, hüüdes suure häälega: „Kui keegi kummardab metsalist ja tema kuju ning võtab tema märgi oma otsaette või oma käe peale, siis ta saab juua Jumala raevu viina, mis lahjendamata on valatud tema vihakarikasse“ (Ilm 14:9, 10 vrd salmid 11, 12).

Meie lootuse missioon paljastab selgelt Jumala tõelise iseloomu; Tema iseloomus on kesksel kohal nii õiglus kui halastus. Aga kas need iseloomujooned klappivad? Kus on head uudised keset raevu ja piina? Kuidas me saame täita oma missiooni, kuulutades sõnumit, mis esmapilgul tõstab esile

on õiglane Jumal. Ta ei luba patul karistusega jääda. Kas pole põhjust olla tänulik? On ju vajadus õigluse järele lausa kirjutatud inimese DNA-sse. Kui sa kahtled selles, mõtle pastor Bill Hybels'i jutule 8-aastasest tüdrukust, kes elas Salemis Massachusettsis ja kes meeleheitliku katsena läbis intensiivset psühhoteraapiat eesmärgiga lappida kokku oma katkine elu. Trauma sai alguse ühest õhtust, mille ta veetis oma sõbra majas. Mingil ajal enne koitu tuli tüdruku sõbra isa tuppa, kus ta magas, ja kuritarvitas teda. Mis veel hullem, mõni tund hiljem ründas ta teda uuesti.

Õnneks oli sellel tüdrukul julgust rääkida oma vanematele, mis juhtus. Kohtus tunnistati kurjategija süüdi, kuid kahjuks lükkas kohtunik karistuse edasi ja vabastas süüdlase, sest kohtuniku arvates ei sobitunud lapse ärakasutaja kroonilise seaduserikkuja profiiliga. Samal ajal peab see 8-aastane tüdruk taluma kohutavat teadmist, et mees, kes tema kallal vägivalda tarvitas, on vabaduses ega saanud oma teo eest mingit karistust.

Kas see tõestisündinud lugu ei pane teid vastikust tundma? Ilmselt küll. Miks? Sest iga inimese hinge sügavuses on igatsus õigluse järele. Me oleme ühel meelel, et valesti toimimine ei saa jääda karistusega, kas pole?

Nii on kohtumõistmine hea uudis. Cornel Westi sõnadega: „Avalikkuse ees

tajutakse armastust õiglusena.“ Adventistidena võime kindlalt kuulutada, et neil viimastel päevadel ei jää kurjale viimane sõna. Meie armastav Jumal ei jäta pattu tähelepanuta. Tasumise päev tuleb igaühele, kes valib metsalise märgi, ja ta „saab

head uudised raevu ja piina sõnumis?

üle selle, mis on tähtis.

Nüüd mõtle meie kirikule. Millega tegeleme meie?

Kindlasti on meie töö keskmes jüngeriks tegemise käsk Matteuse 28. peatüki salmides 19 ja 20. Jeesus ütles: „Minge siis, tehke

vastandlikke väärtusi? Uurigem neid kaht Jumala tunnust, mida me oleme volitatud kuulutama, kolmanda ingli sõnumi valguses.

Kuulutades Jumala õiglust

Hea uudis Ilmutuse 14. peatükis on see, et Jumal

juua Jumala raevu viina, mis lahjendamata on valatud tema vihakarikasse“.

Apostel Paulus sõnastas selle nii: „See on tõepoolest Jumala poolt õiglane, et teie vaevajaile tasutakse viletsusega ja teile, keda vaevatakse, antakse hingamist koos meiega, siis kui Issand Jeesus ilmub taevast oma väe inglitega leegitsevas tules, karistades neid, kes ei tunne Jumalat ega ole kuulekad meie Issanda Jeesuse evangeeliumile. Need saavad karistuseks igavese hukatuse eemal Jumala palgest ja tema vägevuse kirkusest“ (2Ts 1: 6–9).

Ma loodan, et teil ei jäänud kahe silma vahele rida karistusest, mis tuleb neile, „kes ei tunne Jumalat“. Aegade lõpul teeb elu ja surma, taeva ja põrgu vahel vahet meie suhe Jeesusega. Võtmeküsimus aruandmise ajal on: kas sa tunnend Jumalat? Kui vastus on jah, siis leiad sa kohtupäeval armu.

Kuulutades Jumala armu

Hea uudis Jumala armust on siis meie kuulutuse teine osa. Tuletagem meelde, kuidas lõpeb kolmeinglikuulutus: „Siin olgu kannatlikkust pühadel, kes hoiavad alal Jumala käske ja Jeesuse usku“ (Ilm 14:12). Olge kannatlikud, mu vennad ja õed. Mitte kellelgi, kes kuuletub Jumala käskudele ja jääb ustavaks Jeesusele, pole vaja karta. Vastupidi, me võime igatsusega oodata aegade lõppu, sest me teame, et sellel päeval saame me oma armastavalt Jumalalt

ainult armu. Frederick Buechner tuletab meile meelde, et „see, kes meie üle kõige viimasena kohut mõistab, on see, kes meid kõige täielikumalt armastab“.¹

Kohtumõistmine on armastuse tegu. Unustagem laialtlevinud arusaamad põrgust, mis justkui

annaksid mõista, et Jumal on kuri isand, kes naudib oma laste piinamist lõõmavas igavikus. Õelate igavene surm on Jumala armastuse väljendus, mille kaudu Ta annab neile vastumeelselt seda, mida nad on valinud. Ta tegi kõik, mis võis, et vältida sellist olukorda; Jeesus läks verisele ristile, et kindlustada oma armastatud lastele paik koos Temaga igavikus.

Johannes tähendab: „Ja ma kuulsin valju häält troonilt hüüdvat: „Vaata, Jumala telk on inimeste juures ning tema asub nende juurde elama ning nemad saavad tema rahvaiks ning Jumal ise on nende juures nende Jumalaks““ (Ilm.21:3).

Selles seisneb taeva olemus – me oleme koos Jumalaga! Ainult siis saavad meie süda ja igatsused täielikult rahuldatud.

Psalmist kirjutab: „Mis minusse puutub, siis minu õnn ei ole rikkuses, vaid sinu nägemises ja teadmises, et meie vahel on kõik

hästi. Ja kui ma ärkan taevas, olen ma täielikult rahul, sest ma näen sind palgest palgeste“ (Ps 17:15, The Living Bible tõlge).

Varsti oleme me igavesti oma halastusrikka Jumala läheduses. Taevas. Niisiis, ärgem iialgi kaotagem lootust. Täitkem oma missiooni. Millalgi varsti näeme oma Jumalat! Sellest hoolimata: Issand Jeesus, tule kiiresti.

¹ (Frederick Buechner, Soovmõtlemine: otsija ABC, Harper Collins, 1993, lk 58).

Küsimusi aruteluks

1. Mis on koguduse töö?
2. Kuidas saame vältida olukorda, et meid sellest tööst kõrvale ei juhitaks?
3. Selgita, kuidas Jumala õigus ja halastus koos töötavad.

MA

Lootuse missioon on lõpule viidud

Me oleme kodu poole teel

AUTOR: E. G. WHITE

Kolmandat inglit on kujutatud lendavana kesktaeva kohal, sümboliseerimaks seda, et nende töö, kes kuulutavad esimese, teise ja kolmanda inglil kuulutust, on omavahel tihedasti ühendatud. Nende suurepärase kuulutuste jääv ja igavene tunnistus, mis tähendab nii palju meile, kes oleme esile kutsunud religioosse maailma sedavõrd intensiivse vastuseisu, ei ole kadunud. Saatan otsib pidevalt võimalust katta neid kuulutusi oma põrguliku varjuga nii, et

Jumala rahva jääk ei suudaks selgelt eristada nende kuulutuste tähtsust, aega ja kohta; kuid need kuulutused elavad ja peavad avaldama oma väge meie religioosse kogemusele kuni aegade lõpuni.

Nende kuulutuste mõju on süvenenud ja muutunud üha laialdasemaks, see on süüdanud tegutsemise sädemeid tuhandetes südames ja on kutsunud ellu õppeasutusi, kirjastusi ja terviseasutusi; need kõik on aga Jumala vahendid koostööks suures töös, mida esindavad kesktaeva kohal

lendavad esimene, teine ja kolmas ingel, ja mille eesmärgiks on kuulutada maailma elanikele Kristuse teist tulekut, mis toimub väe ja suure auga. ...

[Lõpu lähenedes] tuleb meil säilitada tõe ka kõige kibedama vastuseisu tingimustes, sest see on tõe. Jumal ise on inimeste mõistuse juures tööd tegemas, see ei ole ainult inimese töö. Suur valgustav vägi, mis käib sellega kaasas, on Kristuse vägi, Tema eeskuju eredus ja valgus tuleb igas jutluses hoida inimeste ees.

Jumala käsud ja Jeesuse usk

Trooni kohal kõrguv vikerkaar – töotuste vikerkaar – tunnistab kogu maailmale, et Jumal ei unusta iialgi oma rahvast nende võitlustes. Olgu Jeesuse isik meie peateema. Esitagem nii sulle kui häälega mitte üksnes Jumala käske, vaid ka Jeesuse usku. See arendab tõelist südame vagadust nii, nagu miski muu seda teha ei suuda.

Kui me esitame inimestele fakti, et nad peavad alluma jumalikule moraalile ja Tema valitsusele, õpetab nende mõistus neile, et see on tõde ja nad peavad Issandale alluma. See elu on meie armuaeg. Meid on pandud Jumala distsipliini ja korra alla, et meie iseloom formeeruks ja me omandaksime kõrgema elu jaoks vajalikud harjumused.

Meile saavad osaks kiusatused. Ülekohus läheb valdavaks; sealt, kus kõige vähem oodatakse, avanevad kõige kohutavamad tumedad peatükid selleks, et meie hinge alla kiskuda; kuid me ei pea araks muutuma, kuna me teame, et Jumala trooni kohal on töotuste vikerkaar. Me saame raskete katsumuste, vastuseisu, suurte kaotuste (mitte lüüasaamiste) ja piina osalisteks; kuid me teame, et Jeesus on kõigest sellest läbi läinud. Need on meie jaoks väärtuslikud kogemused, mille tähtsus ja eelised ei piirdu mingil juhul selle eluga, need ulatuvad igavikku. Kannatlikkuse, usu ja lootuse läbi neis kiirestivahelduvates maapealsetes stseenides vormime me iseloomu igavese elu jaoks. See kõik siin tuleb kasuks neile, kes armastavad Jumalat.

Kõiki selle elu steene, kus meil on oma osa täita, tuleks hoolikalt tundma ja mõistma õppida, sest need on osa meie haridusest. Me peaksime oma

iseloomu ehitisse tooma tugevat puitu, sest me ehitame nii selle kui ka igavese elu jaoks. Ja lähenedes selle maailma ajaloo lõpule, me kas edeneme järjest kiiremini kristlikus kasvamises või toimub sama otsustav liikumine vastassuunas.

„Ma panen pilvedesse oma vikerkaare ja see on lepingu tähiseks minu ja maa vahel! ... ma mõtlen oma lepingule ... vesi ei saa enam kõike liha hävitavaks uputuseks!“ (1Ms 9:13–15*) Vikerkaares aujärje kohal on igavene tunnistus sellest, et „nõnda on Jumal maailma armastanud, et Ta oma ainusündinud Poja on andnud, et ükski, kes Temasse usub, ei saaks hukka, vaid et temal oleks igavene elu!“ (Jh 3:16) Kus iganes rahvale esitatakse Jumala seadust, osutagu tõe õpetaja Jumala troonile, mille üle kõrgub Kristuse õiguse töotuse vikerkaar.

Käsu (seaduse) au on Kristus; Tema tuli käsku au sisse tõstma ja seda austusväärseks tegema. Tegema ilmseks ja selgeks seda, et Kristuses said kokku arm ja tõde, õigus ja rahu embasid teineteist. Siis kui sina vaatad Tema aujärje poole, tuues ohvriannina patukahetsuse, tänu ja kiituse Jumalale, areneb sinus täiuslik kristlik iseloom ja sa esitad maailmale Kristust; sina jääd Kristusesse ja Kristus jääb sinusse; siis on sinus rahu, mis ületab kõik mõistmise. Me vajame pidevat võimalust mõtisklemiseks Kristuse üle, Tema ligitõmbava armastuse üle. Me peame keskenema oma mõtetes Temale. Igas jutluses peaksime peatuma neil jumalikel teemadel.

Jumalast inspireeritud lootus

Nii nagu vikerkaar pilves moodustub päikesepaiste ja vihma ühenduse tulemusena,

nii esindab aujärje kaarena ümbritsev vikerkaar armu ja õigluse ühendatud väge. Mitte üksnes õiglus ei pea püsima jääma, sest see varjutaks trooni kohal oleva töotuse vikerkaare au ja inimesed näeksid vaid seaduse karistuse poolt. Kui seal aga poleks õiglust ega karistust, siis ei saaks Jumala valitsus olla püsiv. Karistuse ja armu kokku segamine on see, mis teeb pääste täiuslikuks ja täielikuks. Just nende kahe ühtesulamine paneb meid nähes maailma Lunastajat ja Issanda seadust hüüdma: „Su heatahtlikkus teeb mind suureks!“ (2Sm 22:36)

Me teame, et evangeelium on täiuslik ja täielik süsteem, mis ilmutab meile Jumala seaduse muutmatust. See täidab südame lootuse ja Jumala armastusega.

Päästel, mis räägib meile, millise ohvri tõi Jumal inimese endale võitmiseks, on ainsana väärtus ja see üksi päästab inimese patust, mis on kogu meie maailma hädade ja kurbuse põhjuseks. Patuseni küündiv arm tõmbab teda järjepidevalt Jeesuse poole. Kui patune vastab sellele pattu kahetsedes ja tunnistades ning haarab usus kinni tema ette asetatud lootusest evangeeliumis, siis ei põlga Jumal tema murtud ja purukslöödud südant. Nii ei ole Jumala seadust mingil viisil lahjendatud, murtud on aga hoopis patu vägi ja Jumala arm laotub kahetseva patuse üle.¹

Valmistu Kristuse tulekuks

Minu vend ja minu õde, sinu pakiline vajadus on valmistuda Kristuse tulekuks taeva pilvede peal. Päev päeva järel heitke maailma armastus oma südametest välja. Mõistke oma kogemuse kaudu, mida tähendab omada osadust Kristusega. Valmistuge kohtupäevaks, et siis kui Kristus tuleb ja saab austatud

kõigi poolt, kes usuvad, siis võiksite teiegi olla nende hulgas, kes kohtuvad Temaga rahus. Sel päeval särab lunastatutest vastu Isa ja Poja au. Inglid, kes sõrmitsevad oma kuldseid kandleid, tervitavad Kuningat ja Tema võidu trofeesid – neid, keda on pestud ja valgeks tehtud Talle veres. Võimas võidulaul paiskub esile ja täidab kogu taeva. Kristus on võitnud. Ta siseneb taevaõuedesse saatjaiks Tema poolt lunastatud inimesed, tunnistajad sellest, et Tema kannatusterohke ja ohvrimeelne missioon polnud asjatu.

Taasühinemise lootus

Meie Issanda ülestõusmine ja taevaminek on kindlaks tõenduseks Jumala pühade triumfist surma ja haua üle ning tagatiseks sellest, et taevas on avatud neile, kes oma iseloomu rüüd Talle veres pesevad ja need Tema veres valgeks teevad. Jeesus läks taevasse Isa juurde inimsoo esindajana ja Jumal toob sinna ka need, kes Tema kuju peegeldavad, et nad näeksid Teda aus ja jagaksid Tema au.

Maiste palverändurite jaoks on seal olemas kodud. Õigete jaoks on rüüd koos aukroonide ja võitu sümboliseerivate palmiokstega. Kõik Jumala ettenägevusse puutuv, mis meid võis selles maailmas segadusse ajada, muutub ilmselgeks ja arusaadavaks. Raskesti mõistetavad asjad leiavad siis seletuse. Meie ees rullub lahti armu seni mõistmatu suurus ja imelisus. Seal, kus meie inimõistus nägi vaid segadust ja murtud töotusi, näeme me siis kõige täiuslikumat ja ilusamat harmooniat. Me saame teada, et lõpmatu armastus lubas meil kindlas järjekorras üksteise järel osa saada kogemustest, mis paistsid meid proovile panevat

kuni viimse piirini. Kui me mõistame Tema hella hoolitsust, kes laseb kõik tulla meile heaks, siis on meie rõõm sõnades väljendamatult ja täis au.

Valu ei saa taevases õhkkonnas eksisteerida. Lunastatute kodus ei ole pisaraid, matuserongkäike ega leinamärke. „Ja ükski elanik ei ütle: „Ma olen haige!“ Rahvale, kes seal elab, antakse süü andeks!“ (Js 33:24) Ja läbi igaviku voolab ja muutub üha sügavamaks õnn, mis on nagu pidev ja külluslik tõusuvesi.

Me oleme ikka veel maiste tegevuste varjude ja keeriste sees. Püüdkem kogu südamesiirusega hinnata õndsat tulevikku. Tungigu meie usk läbi iga pimeduse pilve nägemaks Teda, kes suri maailma pattude eest. Tema on avanud paradiisi väravad kõigile, kes Teda vastu võtavad ja Temasse usuvad. Nendele annab Ta väe saada Jumala poegadeks ja tütardeks.

Lootus Jeesuse peatsesse tagasitulemisse

Laskem kannatustel, mis meile nii piinavat valu teevad, saada juhendavateks õppetundideks, mis õpetavad meid pürgima seatud eesmärgi poole, taevase kutsumise võiduhinna poole Kristuses. Julgustagu meid mõte, et Jeesus tuleb varsti. Tehku see lootus meie südamed rõõmsaks. „Sest veel üsna pisut, pisut aega, siis tuleb see, kes peab tulema ega viivita mitte!“ (Hb 10:37) Õndsad on need sulased, keda nende Issanda tulekul leitakse valvamas.

Me oleme kodu poole teel. See, kes armastab meid sedavõrd, et suri meie eest, on ehitanud meile linna. Meie hingamispaigaks on Uus Jeruusalemm. Jumala linnas ei saa olema kurbust. Ega leina, ka ei kuulda seal ühtki purunenud

lootuste ja mahamaetud kiindumuste nutulaulu. Varsti vahetatakse raskuste rüü pulmarüü vastu. Varsti oleme oma Kuninga kroonimise tunnistajad. Need, kelle elud on varjul Kristuses, need, kes siin maal on võidelnud head usuvõitlust, säravad Jumala riigis Lunastaja aust.

Ei kulu enam palju aega, kuni me näeme Teda, kelles keskeneb meie lootus igavesele elule. Tema läheduses on kõik selle elu katsumused ja kannatused kui olematud. „Ärge siis heitke ära oma julgust, mis saab suure palga. Sest kannatlikkust läheb teile tarvis, et teie, tehes Jumala tahtmist, saaksite kätte töötuse. Sest „veel üsna pisut, pisut aega, siis tuleb see, kes peab tulema ega viivita mitte!““ (Hb 10:35–37) Vaadake üles, vaadake üles ja laske oma usul pidevalt kasvada. Juhtigu see usk teid piki kitsast teed, mis viib läbi Jumala linna väravate lunastatute jaoks valmistatud suurepärase piiritusse ja lõputusse au tulevikku.²

* Täna loengu piiblitekstit on inglisekeelsest King James Version'ist (KJV).

¹ „An Appeal to our Ministers and Conference Committees“ (1892) [Üleskutse meie jutlustajatele ja konverentsi komiteedele], Special Testimonies, Series A, No.1b, lk 15-21

² Tunnistused kogudustele, 9.kd.], lk 285-288.

Küsimusi aruteluks

1. Kui asjakohane on Ilmutuse raamatu 14. peatüki sõnum tänases päevas ja meie maailmas?

2. Mida ootad sa Jeesuse taastulekuga seoses kõige rohkem? **MA**

Ellen G. White, kellel seitsmenda päeva adventistide arvates oli prohvetlikult kuulutamise vaimuand, oli üks adventkoguduse rajajaist.